

Козета.¹⁾

I. Срѣща на двѣ майки.

Близо до Парижъ въ селцето М. около 1820 година имаше ханъ, който сега не съществува. Ханътъ се държеше отъ гостилничара Тенардие и неговата жена. И двамата тия бѣха голѣми скубачи на пѣтниците, жестоки, груби, крадци, — съ по-малко думи, много лоши хора. Прѣдъ вратата на хана отколѣ се намираще една счупена и рѣждясала кола. Около и по колата си играеха двѣ много хубавички момиченца. Тия двѣ дѣчица, доста спретничко и чистичко облѣчени, сияеха отъ радостъ — съкажъ че бѣха розички до счупенитѣ кола. Очитѣ имъ свѣтѣха като два вжглена, а бузичкитѣ имъ се смѣха, като червени ябълки. Майка имъ стоеше на близо, често ги люлѣше на единъ рѣждасялъ синджиръ, окаченъ на колата, и тананикаше нѣкаква пѣсенъ. Тя тѣй се захласваше въ своитѣ дѣчица, че не забѣлѣжи, какъ друга жена доближи до нея.

И наистина въ тази минута тя чу гласъ:

— Какви хубави дѣца имате, госпожо!

¹⁾ Споредъ прѣвода отъ Д. Х. Ивановъ.